

Wvggz klachtencommissie

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 17 mei 2021 inzake de klacht tegen de beslissing d.d. 26 april 2021 tot beperking van de bewegingsvrijheid op grond van artikel 9:9 Wvggz.

Beoordeling

Op grond van de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen. De commissie merkt hierbij op dat zij geen inzage heeft gehad in het dossier van klager en geen kennis heeft van de inhoud van andere dan in de inleiding genoemde stukken.

De commissie stelt vast dat klager is opgenomen bij [locatie Fivoor] en aldaar verblijft op grond van artikel 38a Wetboek van Strafrecht (Sr), ook wel genoemd: TBS met voorwaarden. Hoewel de opname in een ggz-instelling een door de rechter opgelegde voorwaarde is, moet het verblijf van klager bij de [locatie Fivoor] in het kader van de Wvggz (gelet op artikel 9:1 tweede lid onder a) als vrijwillig worden aangemerkt. Hieruit volgt dat de Wvggz slechts beperkt op klager van toepassing is. Voor een betrokkene die met een 'TBS met voorwaarden in een Wvggz-instelling verblijft, gelden onder meer de artikelen 8:14, 8:15 en 9:9 alsmede hoofdstuk 10 van de Wvggz.

Op grond van artikel 9:9 lid 3 Wvggz kan het recht op het vrij gebruik van communicatiemiddelen worden beperkt indien:

- a. gevreesd wordt voor ernstige nadelige gevolgen voor de gezondheidstoestand van een patiënt; dan wel
- b. ter voorkoming van verstoring van de orde of voor de veiligheid in de accommodatie, zoals die in de huisregels is beschreven of ter voorkoming van strafbare feiten.

Een beslissing tot beperking van de bewegingsvrijheid wordt door de zorgverantwoordelijke met een motivering op schrift gesteld. De geneesheer directeur stuurt de betrokkene (en zijn advocaat en eventuele vertegenwoordiger) een afschrift van die beslissing met een informatiebrief over de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door een vertrouwenspersoon.

Over de nakoming van een verplichting of een beslissing op grond van artikel 9:9 Wvggz kan een patient of zijn vertegenwoordiger een schriftelijke en gemotiveerde klacht indienen bij de klachtencommissie.

De commissie gaat uit van de volgende feiten:

- [Locatie Fivoor] is recent voorzien van een nieuw sluitsysteem voor de deuren van de kamers van patiënten.
- Dit sluitsysteem zou mogelijk te manipuleren zijn door een App, die door iedereen, dus ook door cliënten, kan worden gedownload op zijn of haar telefoon
- Op zaterdag 24 april 2021 is bij de verpleging het vermoeden ontstaan dat klager het sluitsysteem met zijn telefoon zou kunnen manipuleren.
- Op 24 april 2021 heeft de instelling naar aanleiding van dit vermoeden contact opgenomen met de (achterwacht van de) toezichthouder.

- De (achterwacht van) Reclassering heeft vervolgens contact opgenomen met de (piketdienst van) de Officier van Justitie.
- De (piketdienst van de) Officier van Justitie heeft op 24 april 2021 een aanwijzing gegeven, die inhield dat de telefoon en tablet van klager tot maandagochtend 26 april werden ingenomen.
- In het multidisciplinaire overleg in de ochtend van maandag 26 april is besloten om de beperking in het gebruik van communicatiemiddelen voort te zetten.
- Op 26 april heeft verweerder 2 de beperking op grond van artikel 9:9 lid 3 Wvvgz schriftelijk gemotiveerd en de brief aan klager laten uitreiken.
- Rond 7 uur in de avond van 26 april gaf het bouwbedrijf aan dat de kans op daadwerkelijke manipulatie van het sluitsysteem klein was.
- Dinsdag 27 april was geen reguliere werkdag (Koningsdag).
- Woensdagochtend 28 april is in het multidisciplinaire overleg besloten tot opheffing van de beperking en heeft klager zijn telefoon en tablet terug gekregen.

Met verweerdens ziet de commissie dat er een aanzienlijk risico bestaat op verstoring van de orde binnen de instelling wanneer een patiënt door middel van een App het sluitsysteem van de kamers van patiënten zou kunnen manipuleren. De commissie ziet zich met betrekking tot deze klacht dan ook louter gesteld voor de vraag of de instelling in de ochtend van maandag 26 april in alle redelijkheid kon beslissen tot de tijdelijke voortzetting van de beperking in het vrij gebruik van communicatiemiddelen na de expiratie van de aanwijzing hiertoe van de Officier van Justitie d.d. 24 april. Met andere woorden, de commissie dient uitsluitend te beslissen of er nog voldoende grond bestond voor de verdenking van manipulatie van het sluitsysteem door klager.

Op basis van het schriftelijk verweer en de toelichting ter zitting van verweerdens is de commissie van oordeel dat er op grond van de combinatie van factoren tot in de avond van 26 april een redelijk vermoeden kon bestaan dat klager in staat was om door middel van een App op zijn telefoon het sluitsysteem van de [locatie Fivoor] te manipuleren. Dat verweerdens hierbij de voorgeschiedenis van klager en de inhoud van de voorwaarden hebben betrokken acht de commissie begrijpelijk. Het gegeven dat er uiteindelijk geen grond voor de verdenking is gevonden maakt dit niet anders.

De commissie is van oordeel dat de beslissing zorgvuldig en op de juiste gronden is genomen en onder de gegeven omstandigheden gerechtvaardigd is. Het vermoeden waarop de beslissing is gebaseerd is eerst in de avond van 26 april weggenomen. Klager heeft de telefoon en tablet de ochtend van 28 april, de dan na Koningsdag teruggekregen. De door klager in de procedure ingebrachte pagina, dat een deel van de dagrapportage van 28 april betreft werpt wat dat betreft geen ander licht op de zaak. De commissie is van oordeel dat klager hiermee niet onredelijk in zijn belangen is geschaad.

Dat het tot de ochtend van 28 april heeft geduurd voordat klager zijn telefoon en tablet terugkreeg heeft inderdaad langer geduurd dan strikt noodzakelijk was, maar dit kan aan de instelling niet verweten worden nu beslissingen tot opheffing van dergelijke beperkingen in multidisciplinair verband worden genomen en er op een officieel vrije dag als in casu Koningsdag geen multidisciplinair overleg plaatsvindt.

De commissie constateert overigens dat de feitelijke beperking van het telefoon en tabletgebruik daardoor slechts één dag langer heeft geduurd.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht ongegrond.